

[Finansministeren.]

villinger til noget saadant. Det er alt, hvad der har været ment med, hvad jeg her har sagt.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard skal jeg sige, at jeg kan ikke billige hans Ønske om, at Totalisatorbevillinger kun skulde kunne gives ved Lov, men naturligvis er jeg villig til at forhandle med Finansudvalget om denne som om alle andre Ting. Naar det ærede Medlem taler om Lotteribevillinger i al Almindelighed, saa hører disse jo hovedsagelig under Justitsministeriet. Men jeg tror, at det maa nu som før være en bevillingsmæssig Sag, og at det vilde være meget upraktisk at gøre det til en Lovgivningssag. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at der er givet Totalisatorbevilling til Hundevæddeløb; men det laa ganske simpelt i, at det var det eneste Middel, hvorved man kunde sikre sig Fregatten Jyllands Bevarelse, et Formaal, som jo ogsaa et Flertal indenfor Finansudvalget havde stillet sig sympatisk overfor og var villig til at medvirke til.

Det ærede Medlem omtalte Forholdet mellem Jernbanelaan og Afdrag paa Statsgælden. Jeg har aldrig sagt, saaledes som det ærede Medlem sagde, at der var Fare for, at vi ikke skulde kunne vedblive med de normale Afdrag paa Statsgælden. Jeg har kun sagt, at de overordentlig store Nettoafbetalinger paa Statsgælden, som findes for Aarene 1928—29 og 1929—30, vilde jeg naturligvis søge at opretholde i lignende Størrelse, men at det muligvis ikke vilde kunne lade sig gøre at bevare saa store Nettoafbetalinger som i disse to Aar. Jeg skal imidlertid gøre mit dertil. At der skal være en Nettoafbetaling paa Statsgælden, hvilket altsaa vil sige, at de Afdrag, der betales, skal være adskillige Millioner større end de nye Laan, der stiftes, ja, det er fuldkommen givet; det er mit Standpunkt, og det har jeg vist i Praksis.

Det ærede Medlem omtalte de 30 Mill. Kr., der er udstedt som Statsgældsbeviser, og som det ærede Medlem jo ogsaa nævnte, at Loven giver Ret til. Naar det skete i denne Form, var det paa Grund af et Ønske fra Landmandsbankens Side — jeg tror for øvrigt, jeg har nævnt det her før —, fordi Landmandsbanken havde Vanskelighed ved at anbringe sine Midler paa sædvanlig bankmæssig Maade paa saa gode Vilkaar, som Statsgældsbeviserne bød. Det var altsaa efter Landmandsbankens Ønske og ikke efter mit, at Udbetalingen skete i Statsgældsbeviser og ikke i Kontanter, men naturligvis er Regeringen parat til til enhver Tid eller

rettere sagt, naar disse Statsgældsbeviser udløber — de er jo kun etaarige —, da at udbetale Beløbet kontant, og det vil Kassebeholdningen kunne præstere.

Det ærede Medlem talte om Landmandsbankaktiernes Afsættelse. Jeg har i al Almindelighed udtalt mig om mit principielle Standpunkt hertil; jeg mener, at naar vi kan naa en rimelig Kurs, skal vi afsætte dem, men jeg venter ikke, at dette kan ske i en nær Fremtid; jeg venter, som jeg ogsaa tidligere har udtalt det, at der maa gaa eet eller maaske to Statsregnskaber imellem. Hvad der er foretaget fra Landmandsbankens Ledelses Side, hører ikke under min Ressort, men under Handelsministeriet, og det vil maaske Handelsministeren svare paa.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som ikke rettede særlige Spørgsmaal til mig, vil jeg sige, at de Sammenstillinger, han foretog paa Grundlag af de af mig nævnte Tal, var rigtige nok, men det maa bare erindres, at der er endnu forskellige ubekendte Størrelser i den Ligning.

Til det ærede Medlem Hr. Pinstrup skal jeg sige, at jeg er en afgjort Modstander af, at der fares haardt frem mod Husmændene med Hensyn til deres Betalinger til Staten, og jeg har, hvad der for Resten ogsaa er blevet anerkendt af Tinget, gentagne Gange gjort, hvad jeg kunde, for at mildne saa meget som muligt de Fremgangsmaader, som her bruges. De Klager, som det ærede Medlem fremførte, skal blive nøje undersøgt i Finansministeriet, og hvis her er foretaget noget, som maa siges at være for haardt, har det ikke min Sympati.

Til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen skal jeg sige, at det efter min Mening og ogsaa efter Trafikministerens Mening ikke er muligt administrativt at fritage Ejerne af stationære Motorer for Benzinafgift. Det giver Loven ikke Adgang til, hverken efter Trafikministerens eller efter min Mening, Spørgsmaalet om en eventuel Lovændring i den Retning har været drøftet, men er strandet paa de uovervindelige Kontrolvanskeligheder, der viste sig.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg var villig til at optage en Forhandling om Ændringer i Ejendomsskyldloven i Overensstemmelse med de Ændringsforslag, det ærede Medlem stillede i 1922. Jeg skal her til svare, hvad jeg vist for Resten har gjort før, at jeg er villig til i de Overvejelser, som vil finde Sted om, hvorvidt der skal ske Forandringer i Ejendomsskyldloven, at tage ogsaa det ærede Medlems Ændringsforslag under nøje Overvejelse. Men jeg kan ikke følge det ærede Medlem i, at vi nu skulde